

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/99/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6425201605
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6425201605.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, XXX XX C. D., zast. Advokátska kancelária Dobiš s.r.o., IČO: 36 857 327, so sídlom Nám. Matice slovenskej 409/6, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, XXX XX B. G., zast. RPK law firm s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 56 142 072, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 11.07.2025, č. k. 28C/39/2025-21, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd n a r i a d ť u j e toto neodkladné opatrenie:

Súd u k l a d á žalovanému, aby sa vedome nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s výnimkou prípadov, keď to bude nevyhnutne potrebné za účelom uskutočnenia procesných úkonov pred orgánmi verejnej moci.

II. Súd p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

III. Súd p o u č u j e žalovaného ako stranu sporu, ktorej sa týmto neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môže podať žalobu vo veci samej za účelom usporiadania vzájomných sporných práv a povinností vo vzťahu k žalobkyni. Stranami sporu vo veci samej budú tie subjekty, ktorým bude svedčiť aktívna a pasívna legitímácia z hľadiska uplatniteľného hmotného práva.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a priložených listín mal osvedčené, že návrh je dôvodný. Žalovaný sa voči žalobkyni opakovane dopustil fyzického násillia spočívajúceho v agresívnom správaní so snahou o poškodenie zdravia žalobkyne, pričom k týmto násilným prejavom dochádzalo už v minulosti počas spoločného spoluzitia strán sporu. Súd mal z tvrdení žalobkyne, zo zápisnice o trestnom oznámení žalobkyne na osobu žalovaného, uznesenia o začatí trestného stíhania a lekárskeho správ o zdravotnom stave žalobkyne osvedčené, že jednak žalovaný je vo vzťahu k žalobkyni dôvodne podozrivý z násillia, ako aj to, že samotným konaním žalovaného dochádza k zásahom do osobnostných práv žalobkyne, ktorých súčasťou je aj právo na ochranu života, zdravia a ľudskej dôstojnosti. Súd vychádzal zo skutkových tvrdení žalobkyne a v spojení so skutočnosťami uvádzanými v listinných dôkazoch bola osvedčená dôvodná obava, že v prípade budúceho osobného kontaktu so žalovaným môže byť žalobkyňa vystavená hrozbe agresívneho verbálneho alebo fyzického útaku so strany žalovaného, a teda konanie žalovaného je jednoznačne spôsobilé negatívne zasiahnuť do dôstojnosti žalobkyne a ohroziť ju na fyzickom, ako aj psychickom zdraví. Navyše, s poukazom na to, že žalobkyňa bola už v minulosti obeťou násillia zo strany žalovaného, toho času nič nenasvedčuje tomu, že by žalovaný mienil prestať vo svojom konaní. Súd pri nariadení

neodkladného opatrenia prihladal aj na to, aby navrhnuté opatrenie bolo čo najmenej obmedzujúce pre žalovaného, a zároveň plne postačujúce na zabezpečenie ochrany žalobkyne. S poukazom na osvedčený skutkový stav veci považoval okresný súd za primeraný zásah do práv žalovaného, ktorý musí žalovaný strpieť. Uloženie povinnosti žalovanému dodržiavať vzdialenosť 5 metrov považuje súd za zásah, ktorý je primeraný cieľu, efektívny a v plnom súlade s princípom proporcionality. Súd zároveň stanovil výnimky z týchto povinností v nevyhnutnej miere tak, aby boli jednak zohľadnené potreby súdneho alebo iného konania pred štátnym orgánom, pokiaľ by bola potrebná účasť všetkých účastníkov, a zároveň nedošlo k neprimeranému zásahu do iných legitímnych práv žalovaného. Rozhodnutie oprel o ustanovenia § 324 ods. 1, 2, 3; § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. h); § 326 ods. 1; § 329 ods. 1 veta prvá; § 330 ods. 2; § 332 ods. 1 CSP, § 11, § 13 ods. 1 OZ; § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 2, 3 CSP. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

3. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu okresného súdu odvolanie žalovaný proti výroku I. a II., a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. g) a h) CSP. Žalovaný kategoricky popiera akékoľvek protiprávne konanie voči žalobkyňi a nie si je vedomý žiadneho skutku, ktorý by mohol odôvodňovať jej tvrdenia. Naopak, v minulosti bol opakovane nútený brániť sa voči verbálnym, psychickým a niekedy aj fyzickým útokom zo strany žalobkyne, čo bolo aj dôvodom ukončenia ich vzťahu, s čím sa žalobkyňa zjavne nedokázala zmieriť a účelovo podniká kroky smerujúce k zneprijemneniu života žalovaného, najmä prostredníctvom podaní na orgány činné v trestnom konaní a súd. Okrem toho sa verejne a negatívne vyjadruje o osobe žalovaného na sociálnych sieťach, pričom aj o vydaní napadnutého neodkladného opatrenia sa žalovaný dozvedel skôr z jej príspevkov na platforme instagram, než mu bolo toto rozhodnutie riadne doručené súdom prvej inštancie. Zo správania žalobkyne je zrejmé, že jej cieľom je vedome a zámerne škodiť žalovanému, čo sama ani neskrýva, dôkazom čoho je aj textová správa, ktorú zaslala žalovanému v októbri 2024. Je zrejmé, že primárnym cieľom jej procesných krokov nie je údajná potreba ochrany subjektívneho práva, ale získanie nepoctivej výhody na úkor žalovaného prostredníctvom vytvárania neprimeraného tlaku pre potreby účelového trestného oznámenia a verejnej sebaaprezentácie, čomu zodpovedá aj jej aktivita na sociálnych sieťach. Takýto postup je nezlučiteľný s princípmi poctivosti a dobrých mravov, na ktorých CSP stojí a popiera účel súdnej ochrany. Žalovaný poukázal v tomto smere na čl. 5 CSP, podľa ktorého zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Žalovaný s uznesením nesúhlasí, nakoľko ho považuje za zmätočné, nepreskúmateľné a v časti argumentácie uvedenej v jeho odôvodnení aj za nelogické. Žalobkyňa predložila len jednostranné tvrdenia, ktoré nepodložila relevantnými dôkazmi. Žalobkyňou predložené listinné dôkazy – jedna lekárska správa z roku 2021 a jedna lekárska správa spred piatich mesiacov, spolu s účelovo podaným trestným oznámením v žiadnom prípade nemôžu predstavovať dostatočný dôkazný základ pre záver súdu prvej inštancie, že sa „žalovaný opakovane dopustil fyzického násillia voči žalobkyňi a že k násilným prejavom dochádzalo už v minulosti“. Žalobkyňa zjavne účelovo predložila do počtu aj tretiu lekársku správu, pričom opomenula uviesť súdu, že ide len o kontrolné vyšetrenie. Žalobkyňa súdu predložila iba dve lekárske správy týkajúceho sa údajného zranenia spôsobeného žalovaným a jedno účelové trestné oznámenie, ktoré aj keby boli pravdivé, čo žalovaný popiera, nedeklarovali by tvrdenia žalobkyne o opakovanom alebo hroziacom násilnom správaní zo strany žalovaného. Ohľadom na zjavnú účelovosť návrhu a dôkaznú núdzu na strane žalobkyne tak nie je možné dospieť k záveru, že by existovali zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Namietal mimoriadne stručné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré žalovanému neumožňuje jednoznačne identifikovať konkrétne skutkové tvrdenia, voči ktorým má smerovať svoju procesnú obranu. Samotné podanie trestného oznámenia nepredstavuje dôkaz o vine žalovaného a zranenia uvedené v predmetnom trestnom oznámení žalobkyňi nespôsobil. Poukázal na to, že zákazom priblíženia sa k žalobkyňi mu súd zásadne obmedzil aj jeho možnosti styku s maloletou dcérou, keďže pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa vzniká situácia, že maloletá dcéra je nútená prechádzať niekoľko metrov úplne sama popri frekventovanej ceste, aby sa dostala k otcovi – žalovanému. Takýto postup je nielen neprimeraný, ale je objektívne nebezpečný pre maloleté dieťa, keďže je vystavené riziku bez dozoru dospeléj osoby. Navrhol, aby odvolací súd, pokiaľ jeho odvolaniu nevyhovie a ponechá predmetný zákaz priblíženia v platnosti, rozšíril výnimku zákazu priblíženia aj na situácie preberania a odovzdávania maloletej dcéry pre účely styku. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výrokoch I. a II. zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP) bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, s doplnením ďalších dôvodov v nadväznosti na odvolacie námietky žalovaného.

8. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného a napadnuté rozhodnutie okresného súdu, pričom dospel k záveru, že okresný súd dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Osobitnej povahe inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Súd v zmysle § 325 ods. 1 CSP môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to: ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí teda súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo ale z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania.

10. V tomto konkrétnom prípade sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti.

11. Atribút bezodkladnosti bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Potreba upraviť pomery môže byť bezodkladná a pretrvávajúca aj po určité dlhšie časové obdobie. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá by však mala byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať sa o konečnú ochranu. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery, súd musí nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

12. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP (zákaz na určenú vzdialenosť približovať sa alebo iba obmedzene sa približovať k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť konaním strany ohrozená) sú splnené v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa); účelom tohto neodkladného opatrenia je poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Uvedená právna úprava vychádza z účelu a cieľa Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181/4, 29.6.2013), vyjadreného v odseku 6 Preambuly citovaného Nariadenia.

13. Odvolací súd vychádzal z viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP) a posudzoval, či boli v čase rozhodovania súdu prvej inštancie osvedčené zákonné predpoklady neodkladného opatrenia podľa § 324 a § 325 CSP, najmä: pravdepodobnosť zásahu do telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne (§ 325 ods. 2 písm. h) CSP); potreba bezodkladnej úpravy pomerov (§ 325 ods. 1 CSP); primeranosť zásahu (minimálny dosah na žalovaného pri zachovaní účelu ochrany).

14. Argument žalovaného, že zranenia uvedené v trestnom oznámení žalobkyne nespôsobil a samotné podanie trestného oznámenia nepredstavuje dôkaz o vine žalovaného, je nedôvodný. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní o neodkladnom opatrení sa nepreukazovalo „naisto“; ale postačovalo hodnoverné osvedčenie rozhodujúcich skutočností (§ 326 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie mohol rozhodnúť bez výsluchu strán a bez pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP). Pri rozhodovaní správne vychádzal okresný súd z listín pripojených k návrhu, a to z ambulantnej správy z Fakultnej nemocnice s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica zo dňa 30.08.2021 a lekárskej správy z ošetrenia žalobkyne zo dňa 10.04.2025, ako aj ambulantnej správy z Fakultnej nemocnice s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica zo dňa 24.03.2025, z ktorej jednoznačne vyplýva, že bola dňa 24.03.2025 napadnutá jej bývalým partnerom, ktorý jej úderom päšťou do nosa a pier spôsobil zlomeninu nosových kostí, ako aj z uznesenia Obvodného oddelenia PZ Banská Štiavnica zo dňa 22.04.2025, z ktorého vyplynulo, že podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Trestné stíhanie začalo na základe zistených skutočností nasvedčujúcich tomu, že páchatel – žalovaný dňa 24.03.2025 v čase okolo 07:00 hod. vo vonkajších priestoroch čerpacej stanice C. nachádzajúcej sa na ulici D. H. C. I. X J. B. G. fyzicky napadol v tom čase prítomnú žalobkyňu (poškodená), a to tým spôsobom, že ju sediacu v jej motorovom vozidle jedenkrát pravou rukou zovretou v päšť udrel do oblasti jej tváre, kde je týmto úderom spôsobil zlomeninu nosových kostí a prerazenie spodnej pery na ústach, čím jej spôsobil zranenia s dobou liečenia presahujúcou 7 dní. Uvedená vec je vedená na OO PZ Banská Štiavnica pod sp. zn. ČVS: ORP-134/BS-ZH-2025. Na tomto základe okresný súd nariadil zákaz vedomého priblíženia sa žalovaného k žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s výnimkou prípadov, keď to bude nevyhnutne potrebné za účelom uskutočnenia procesných úkonov pred orgánmi verejnej moci. V danom prípade teda bolo osvedčené, že išlo o útok, ktorého následkom boli závažné poranenia tváre – nosa a ktorý bol kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví a výtržníctva, pre ktorý bolo vznesené obvinenie žalovanému. Už táto skutočnosť zakladala reálnu potrebu preventívnej ochrany, keď neodkladné opatrenie má slúžiť na elimináciu opakovania konfliktu v situácii, keď strany sporu sú bývalí partneri, sú rodičmi maloletej K. B., a aj keď nežijú v spoločnej domácnosti, ich vzťahy sú konfliktné a vzhľadom na tieto skutočnosti je ich kontakt pravdepodobný. K námietke nedostatku bezodkladnosti odvolací súd uvádza, že samotný časový odstup lekárskeho správ (jednej spreď 4 rokov a druhej spreď 5 mesiacov) však nie je rozhodujúci, ak povaha skutku a jeho dôsledky osvedčujú trvajúce ohrozenie integrity žalobkyne. Námietka žalovaného preto v tomto smere nie je dôvodná.

15. Vo vzťahu k námietke nedostatočného osvedčenia obáv, odvolací súd poukazuje na ust. § 326 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého postačuje hodnoverné osvedčenie rozhodujúcich skutočností. Žalobkyňa predložila lekárske správy dokumentujúce vážne zranenia a upovedomenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia voči žalovanému. Tieto listiny samy o sebe už osvedčujú dôvodnosť obavy z ohrozenia integrity žalobkyne. Nie je potrebné, aby boli doložené opakované incidenty alebo pokračujúce útoky, a námietka žalovaného ohľadom zjavnej účelovosti návrhu a dôkaznej nůdzi na strane žalobkyne je účelová a nedôvodná. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je možné hovoriť ani o tom, že uplatnenie nároku zo strany žalobkyne predstavuje zjavné zneužitie práva, ktoré je v priamom rozpore s čl. 5 Civilného sporového poriadku tak, ako to namieta žalovaný vo svojom odvolaní.

16. Okresný súd Žiar nad Hronom v prejednávanej veci riadne a presvedčivo odôvodnil dôvody, pre ktoré žalobkyne vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a odôvodnenie rozhodnutia je v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Námietka žalovaného, že okresný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol odôvodnenie mimoriadne stručným spôsobom, ktorý žalovanému neumožňuje jednoznačne identifikovať konkrétne skutkové tvrdenia, voči ktorým má smerovať svoju procesnú obranu, je plne nedôvodná. Zo skutkových okolností tvrdných žalobkyňou a z priložených listinných dôkazov, najmä trestného oznámenia, uznesenia o začatí trestného stíhania žalovaného, lekárskeho správ mal súd prvej inštancie jednoznačne osvedčené dôvodné podozrenie zo závažného zásahu do telesnej a duševnej

integrity žalobkyne zo strany žalovaného. Odvolanie žalovaného neobsahuje relevantné dôvody, ktoré by mohli spochybníť záver o osvedčení nároku žalobkyne, naliehavosť potreby ochrany jej integrity, ani primeranosť uložených obmedzení. Okresný súd sa v dostatočnej miere vysporiadal aj z požiadavkou proporcionality a jeho rozhodnutie rešpektuje aj práva žalovaného tým, že mu nebráni v pohybe mimo konkrétnych obmedzení, ktoré majú zabezpečiť ochranu žalobkyne. Navyiac, dané rozhodnutie nijako výrazne neobmedzuje žalovaného, má jednoznačne prevenčný charakter aj s prihliadnutím na dané spory medzi stranami a prebiehajúce trestné konanie. Opatrenie je úzko zamerané a umožňuje nevyhnutné procesné úkony pred orgánmi verejnej moci. Vzhľadom na závažnosť poranení žalobkyne a povahu trestného stíhania je aj zásah do práv žalovaného vyvážený a primeraný.

17. Odvolací súd nevzhladol ani dôvod na rozšírenie výnimky zo zákazu priblíženia na situácie preberania a odovzdávania maloletej dcéry pre účely styku tak, ako to navrhol žalovaný vo svojom odvolaní. V prípade, že by odvolací súd vyhovel návrhu žalovaného, neodkladné opatrenie by stratilo svoj význam a minulo by sa účelu, pre ktorý bolo nariadené. Rodičia maloletej budú musieť zvážiť iné možnosti, resp. spôsoby pri preberaní a odovzdávaní maloletej v rámci úpravy styku otca s maloletou, a to tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu maloletého dieťaťa. Za týmto účelom napríklad môžu požiadať tretiu osobu o súčinnosť pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa, poprípade zvoliť iné bezpečné miesto na odovzdanie a preberanie maloletej, a nie pri frekventovanej ceste, ako to tvrdí žalovaný v odvolaní.

18. Odvolací súd na záver konštatuje, že okresný súd správne zistil rozhodujúce okolnosti a vec správne právne posúdil. Žalobkyňa hodnoverne osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a existenciu dôvodného podozrenia z ohrozenia svojej telesnej integrity. Neodkladné opatrenie bolo nariadené v primeranom rozsahu a okresný súd nepochybil ani v rozhodnutí o trovách konania, preto ho odvolací súd v celom rozsahu potvrdil aj so závislými výrokmami (II. a III.).

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyňa v odvolacom konaní podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli, ani žiadne neuplatnila, preto jej odvolací súd ich náhradu nepriznal.

20. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.